

עת"א 19057/06/17 - ג' ט' י' נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 19057-06-17 י' (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

בפני עותר נגד משיבים
כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'יניאנו
ג' ט' י' (אסיר)
1. שרות בתי הסוהר

פסק דין

1. העותר נידון למאסר של 8 שנים ו-6 חודשים בגין הרשעתו במספר עבירות מין. (בבתו הקטינה)

נושא מאסרו מדצמבר 2021. תום מאסרו 16.6.2021.

מאסר ראשון. מסווג לקטיגוריה א'. (עבריין מין וגילוי עריות)

2. העותר (באמצעות ב"כ) פנה לקצין האסירים בבקשה לשינוי קטיגוריה ונטען, כי למרות שחלפו 80 ימים מאז הגשת הבקשה הוא טרם נענה. נאמר לו בע"פ בין כותלי הכלא כי ועדת קטיגוריות לא שינתה את הקטיגוריה אליה הוא משויך.

מכאן העתירה.

3. נטען בעתירה כי העותר הינו אסיר למופת, ללא בעיות משמעת, משתף פעולה עם מוסדות הכלא, עבר תהליך שיקום ואינו מהווה סכנה למאן דהוא.

נטען, כי דחיית הבקשה פוגעת בזכויותיו כאסיר ואינה מאפשרת יציאתו לחופשות.

4. המשיב מתנגד לקבלת העתירה וסומך התנגדותו על החלטת ועדת קטיגוריות שלא המליצה על שינוי הקטיגוריה וכפועל יוצא לא ניתן להמליץ על יציאתו לחופשות.

הובהר, כי התקבלו בעניינו של העותר (כמתחייב על פי הוראות פקודת הנציבות 04.40.00)

שתי חוות דעת. חו"ד מב"ן וחוו"ד של הועדה לגילוי עריות (וג"ע).

גורמי מב"ן לא התנגדו ליציאתו של העותר לחופשות. חוו"ד וג"ע (מיום 31.10.16) לא המליצה על יציאתו לחופשות לאור התרשמותה כי העותר נמצא בשלב ראשוני ביותר של התהליך, מתקשה להבין את חומרת מעשיו, מתקשה לראות את חלקיו התוקפניים ללא אמפטיה לנפגעת העבירה ולוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו.

חוות הדעת צורפו לכתב התשובה.

חלקה החסוי של חוו"ד וג"ע הוצג לעיוני בדיון.

5. המשיב מציין בכתב התשובה כי החליט להעדיף את עמדת וג"ע ולהעניק לה את המשקל המרכזי בהחלטתו. המשיב מציין, כי גורמי הטיפול לא המליצו על הוצאתו של העותר לחופשות בשל התנגדות וג"ע.

6. בדיון בפניו ביום 26.9.17, טען ב"כ העותר כי עד לדיון לא קיבל את הנימוקים לדחיית הבקשה ודי בכך כדי לקבוע כי נפל פגם בהליך המנהלי. עוד נטען, כי ההחלטה נסמכת על חוו"ד וג"ע מאוקובר 2016 וחרף הבקשה של העותר ממאי 2017, לא מצא המשיב לנכון לכנס את וג"ע, כדי שתתקבל בעניינו חוו"ד עדכנית.

7. ב"כ המשיב הסכים כי היה מקום לקבל חוו"ד עדכנית של וג"ע וכינסה מחדש של ועדת הקטיגוריות.

8. לישיבה הנדחית הוגש כתב תשובה משלים ממנו עולה כי ועדת הקטיגוריות בחנה פעם נוספת את הבקשה ודחתה אותה בהסתמך על חוו"ד של הועדה המשולבת שדנה בעניינו של העותר ולא המליצה על שילובו של העותר בסבב חופשות וזאת לאור התרשמותה כי לעותר אין תובנה לחומרת פגיעותיו ולהשלכותיהם על נפגעת העבירה (בתו), ממזער מחומרתן, מחזיק בעוותי חשיבה המאפיינים עברייני מין ונמצא בשלב הראשוני של הטיפול.

(צורפו לכתב התשובה חוו"ד וג"ע מיום 23.10.17 וחוו"ד גורמי הטיפול. חלקה החסוי של חוו"ד וג"ע הוצג לעיוני בלבד)

9. בדיון ב-5.2.12 הביע ב"כ העותר תמיהה לרישום המופיע בעמוד השלישי בחוו"ד וג"ע "הוקראו טעוני האסיר" ושאל במה מדובר? לטענתו העותר מיוצג ומשלא היתה פניה לבא כוחו ולא באיזה טיעונים מדובר די בכך כדי לקבוע כי נפל פגם מהותי בהליך המנהלי המצדיק התערבותו של בהמ"ש.

לגופו של עניין הוסיף, כי התנהלותו של העותר חיובית והוצאתו לחופשות תגביר אצלו את המוטיבציה להמשך טיפול.

העותר מוחזק בכלא רימונים במחלקה לטיפול בעברייני מין. משובץ בתעסוקה. אין חולק כי תפקודו תקין. ללא עבירות משמעת. העותר השתתף במספר קבוצות פסיכו-חינוכיות.

ביוני 2017 שולב בטיפול יעודי לעברייני מין. על פי התרשמות גורמי הטיפול העותר מביע אמפטיה ראשונית לנפגעת העבירה. העותר לוקח יותר אחריות על העבירה, אך עדיין מחזיק בעוונותי חשיבה ולפניו דרך טיפולית ארוכה. ילדיו של העותר מבקרים אותו בכלא בלווי עו"ס של הקהילה.

אקדים ואומר, כי התעלמותו של המשיב מהבקשה שהונחה בפניו, בדרך של המנעותו ממתן תשובה כמתחייב על פי סדרי המנהל, אינה עולה בקנה אחד עם סדרי מנהל תקין.

השיטה בה נוקט המשיב בחלק לא מבוטל של העתירות, פירוט הנימוקים בכתב התשובה לעתירה חייבת לבוא על תיקונה. מתן תשובה מנומקת במסגרת ההליך המנהלי היה ללא ספק חוסך טיעונים בנקודה זו ומצמצם את מספר העתירות באופן מהותי.

לגופו של עניין, תפקידו של בהמ"ש במסגרת הליך זה, הינו בחינת חוקיות וסבירות ההחלטה בלבד ואל לו להחליף דעתם בדעתו, ככל שההחלטה המנהלית עומדת במבחנים אלו.

לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים ונתתי דעתי לחוות הדעת שהוגשו בענייניו של העותר הגעתי למסקנה כי הבקשה אינה מניחה תשתית שיש בה כדי ללמד על פגם כלשהוא שנפל במסקנת ההליך המנהלי.

עמדת המשיב מבוססת על עמדת הגורם המקצועי המשקפת בעיניי איזון ראוי בין האינטרס הציבורי בשיקומו של העותר לבין הסכנה בהוצאתו של העותר לחופשות בשעה שטרם בשלה העת לכך כפי שעולה מחו"ד וג"ע. וג"ע לא התעלמה בחוות דעתה מהתנהלותו החיובית של העותר ומהנתונים האחרים שבאו בפניה.

מסקנת וג"ע מאזנת בין מכלול הנתונים, תוך הדגשה שלעותר נותרה דרך טיפולית ארוכה וטרם בשלה העת להוצאתו לחופשות.

סוף דבר, העתירה נדחית.

ניתן היום, ב' טבת תשע"ח, 20 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.